

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1576/06
13.12.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састаљеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Звездане Лутовац, Николе Станојевића, Михаила Рулића и Слободана Дражића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужене Републике Србије – Првог општинског суда у Београду, чији је законски заступник Републички јавни правобранилац из Београда, ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Окружног суда у Београду Гж.І бр.1630/06 од 24.5.2006. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж.І бр.1630/06 од 24.5.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог општинског суда у Београду П.1.бр.385/05 од 17.1.2006. године одбачена је тужба тужиоца као недозвољена.

Правоснажним решењем Окружног суда у Београду Гж.І бр.1630/06 од 24.5.2006. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Другог општинског суда у Београду П.1.бр.385/05 од 17.1.2006. године.

Против наведеног другостепеног решења тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка.

Испитујући основаност изјављене ревизије у смислу одредбе члана 399. у вези члана 412. став 5. ЗПП-а који се примењује у овом ревизијском поступку на основу члана 491. став 1. ЗПП-а, Врховни суд је нашао да ревизија није основана. Обзиром да доношењем побијаног решења није учињена апсолутно битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП-а на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити пак битна повреда из тачке 12. цитиране законске одредбе на коју тужилац указује у ревизији јер образложење побијаног решења садржи јасне и непротивречне разлоге о битним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је тужбом поднетом у овом парничном поступку дана 16.11.2000. године тражио да се поништи као незаконито решење туженог Су.бр.37/00-3 од 18.9.2000. године којим му је престао радни однос. На то решење тужилац је поднео приговор заведен код туженог дана 18.10.2000. године под бр. Су.430/00, који је повукао поднеском од 25.10.2000. године.

На бази утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су извели правилан материјално правни закључак о недопуштености тужбе. Стога што тужилац повлачењем приговора против побијаног решења туженог није остварио интерну правну заштиту својих права запосленог у државном органу, односно постављеног лица у другостепеном поступку и роковима прописаним одредбом члана 71. Закона о радним односима у државним органима ("Службени гласник РС", бр.48/91 са изменама и допунама у бројевима: 66/91, 49/99, 34/01, 39/02 и 49/05). Консеквентно томе, побијани акт туженог је постао коначан и правоснажан па тужилац у оваквом радно правном спору нема право на судску заштиту. Обзиром да оцени законитости подлеже само коначна одлука о правима и обавезама из радног односа.

Нетачан је ревидентов навод да је првостепени суд превазишао чињеничну базу из првостепене одлуке јер овој недостаје утврђење релевантне чињенице да је он повукао приговор и да је тиме учињена битна повреда одредбе члана 369. у вези члана 361. став 1. ЗПП-а у поступку пред другостепеним судом. Обзиром да разлози образложења првостепене одлуке недвосмислено садрже чињенично утврђење управо те релевантне чињенице. Следом тога је нетачан и неоснован ревидентов навод да је првостепени суд одбацио његову тужбу са разлога што он није извршио доплату накнаде за графолошко вештачење.

Преосталим наводима своје ревизије тужилац полемисе са разлозима чињеничног утврђења наведене релевантне чињенице заснованим по њему, на погрешној оцени околности што није уплатио доплату предујма за одређено графолошко вештачење. Тиме тужилац уствари неуспешно прерушава чињенична питања у апострофирану битну повреду одредбе парничног поступка које нема. Обзиром да се тиме напада чињенично стање као погрешно и непотпуно утврђено, са ког разлога се ревизија не може изјавити у смислу члана 398. став 2. ЗПП-а.

Са свих изложених разлога, Врховни суд је применом члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. и 491.

став 1. ЗПП-а одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд